

ਐਚ.ਐਸ. ਭੱਲਾ ਜੇ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ
ਬਨਾਮ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰ/ਪਲਾ 1 ਇੰਟਿਫ
2007 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 1777
31 ਅਗਸਤ, 2007

ਅਪੰਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995 — ਐੱਸ. 47—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1953 — ਆਰ.ਐੱਲ. 5.18—ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ—ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ — 1995 ਦਾ S. 47 ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪੰਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—1953 ਦਾ ਨਿਯਮ 5.18 ਨਿਯਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ - ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ, ਰਾਜ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਆਰਆਈ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1953 ਦਾ 5.18 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਡਾਕਟਰੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 10 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਅ 1, ਡਿਪੂ ਨੰਬਰ 2, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ High ਕੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ

ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਲੌਕਿਕ ਅਹੁਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 16)

ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ, ਵਪੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਪੁਨੀਤ ਸਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਚ.ਐਸ.ਭੱਲਾ, ਜੇ.

(1) (ਐਡਹਾਕ), ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ 27 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ 10 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਡਿਪੂ ਨੰਬਰ 2, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਜਲੰਧਰ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।) ਐਕਟ, 1995 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ 12% ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ

ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(4) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹੀ ਤਰਕ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 5.19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਦਈ 5-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ 5.19 ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਦਲਵੀਂ ਢੁਕਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਿਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ

ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(7) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂ, ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪੰਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

" ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਿਤਕਰਾ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਰਾ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਟਾਏਗਾ ਜਾਂ ਘਟਾਏਗਾ;

ਬਸ਼ਰਤ, ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਪੰਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਸ਼ਰਤ ਹੋਰ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਅਡਜਸਟ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।

(ii) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਵੇ।"

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(10) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (1) ਵਰਗੇ

ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦਾ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੰਬਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਕੁਨਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਵੈਨਕੋਰ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬਨਾਮ ਗੋਪੀਨਾਥ ਪੈਨਕੋਕਰ (3) ਮਾਨਯੋਗ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਿਭਾਗ ਅਪਾਹਜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(11) ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁਪਰਨਿਊਮਰਰੀ ਪੋਸਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਕੁਨਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਆਟਿਜ਼ਮ, ਕੋਰੋਬੁਲ ਪਾਲਸੀ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਪੰਗਤਾ ਅਤੇ ਮਲਟੀਪਲ ਡਿਸਏਬਿਲਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(0) ਅਤੇ 47, ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮ, 1972, ਨਿਯਮ 38. ਅਯੋਗ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨਕ ਪੱਟੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਦਲਵੀਂ ਢੁਕਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਜੀਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾ ਖੋਹਿਆ ਜਾਵੇ।

- (1) 2002(2) SCT 319
- (2) 2003(1) SCT 1029
- (3) 2004(3) SCT 343

(13) ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕੈਮੀਕਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੋਰਲ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਅੰਡਰੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਾਹਜਤਾ ਵਾਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(14) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1953 ਦੇ ਨਿਯਮ 5.18 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“5.18। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨੀਲ 8.18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੋਟ /1— ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੁਲਿਸ ਦੇ II ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ 2. —ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਖੰਡ I ਦੇ ਨਿਯਮ 8.18(C) ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਤੱਕ, ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।”

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਐਪਰੂਸਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਡਿਪੂ ਨੰਬਰ 2, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ 10 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ; ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਰਕਮੈਨਜ਼ ਕੰਪਨੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਲਕੀ ਡਿਊਟੀ ਅਲਾਟ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਲਕੀ ਡਿਊਟੀ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ. ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵਿਭਾਗ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਜ਼ਰ ਕਾਰਨ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5.18 ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਇੱਥੋਂ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਖੁਦ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼, —ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

(16) ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਫਿਰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਅਪੰਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਲੌਕਿਕ ਅਹੁਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਠੋਸ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 27 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਲਾਭ. ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਡਿਊਟੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ